

ÜLESTÕUSMISAJA II PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap5 ,12-16)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil sündis rahva seas apostlite käe läbi palju tunnustähti ja imetegusid. Ja apostlid olid kõik ühel meelel koos Saalomoni sammaskäigus. Keegi ei julgenud küll nendega avalikult ühte hoida, kuid rahvas pidas neist väga lugu. Aga nende hulka, kes uskusid Issandasse, tuli juurde hulgaliselt mehi ja naisi. Kandsid ju inimesed haigeid voodite ja kanderaamidega tänavatele selleks, et kui Peetrus mööda läheb, langeks kasvõi tema varigi mõnede peale nende seast. Rahvast tuli Jeruusalemma ka ümberkaudsetest linnadest, ja nad töid enestega haigeid ja kurjadest vaimudest vaevatuid, kes said kõik terveks. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps118, 1.4. 13-14. 22-24 R:1a)

R: Tänage Issandat, sest Tema on hea.

Tänage Issandat, sest Tema on hea ning Tema heldus kestab igavesti. Õelgu need, kes kardavad Issandat: Tema heldus kestab igavesti.

R:

Mind löödi ja tõugati, et ma kukuksin, kuid Issand hoidis mind langemast. Õelgu need, kes kardavad Issandat: Tema heldus kestab igavesti.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid, on nurgakiviks saanud. See on päev, mille Issand on teinud, rõõmustagem ja hõisakem selle üle.

R:

(Teine lugemine Ilm1 ,9-11a. 12-13.17-19)

Lugemine püha apostel Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, teie vend ja kaasosaline ahistuses, samuti teie kuningriigis ja vankumatus usalduses Issanda vastu, olin Jumala Sõna ja Jeesuse tunnistuse pärast saarel, mida hüütakse Patmoseks. Ja Issanda päeval ma olin Vaimust haaratud ja kuulsin oma selja taga vägevat häält, otsekui pasunahäält, mis ütles: "Mida sa näed, see kirjuta raamatusse ja saada seitsmele Aasia kogudusele". Aga mina pöördusin ümber, et näha, kelle hääl see minuga räägib. Ja ma nägin seitset kuldset lambijalga ja lambijalgade keskel kedagi, kes oli Inimese Poja sarnane. Tal oli seljas pikk kuub, mis oli võetatud kuldvööga, ja kui ma teda nägin, langesin ma nagu surnu tema jalge ette. Aga tema pani oma parema käe minu peale ning ütles: "Ära karda, mina olen esimene ja viimne; mina olen elus, sest vaata, ma olin surnud, aga nüüd ma elan igavesest ajast igavesti. Ja minu käes on surma ja surmavalla võtmed. Kirjuta üles, mida sa oled näinud, mis nüüd on ja mis hakkab sündima pärast seda." See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 20,29)

Halleluoja. Sina usud mind sellepärast, et sa oled mind näinud. Õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Halleluoja

(Evangeelium Jh20 ,19-31)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nädala esimese päeva õhtul, kui jüngrid olid riivistatud ukse taga, hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende seas ning ütles: "Rahu olgu teiega." Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid said Issandat nähes väga rõõmsaks. Jeesus aga ütles taas: "Rahu olgu teiega. Nii nagu minu Isa on mind läkitanud, nõnda läikitan ka mina teid." Ja kui ta seda oli öelnud, hingas ta nende peale ja ütles: "Võtke vastu püha Vaim! Kellele teie patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud".

Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda hüüti Kaksikuks, ei olnud nende hulgas kui Jeesus tuli. Ning jüngrid ütlesid temale: "Me nägime Issandat". Aga tema ütles neile: "Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu".

Kaheksa päeva pärast, kui olid jüngrid taas toas ja Toomas oli ühes nendega, tuli Jeesus, olgugi et üks oli riivis, seisis nende keskel ja ütles: "Rahu olgu teiega!" Seejärel ütles ta Toomasele: "Pane oma sõrm siia ja vaata minu käsi; siruta oma oma käsi siia ja pane see minu külje sisse ning ära ole uskumatu, vaid usklik!" Toomas vastas ning ütles talle: "Minu Issand ja minu Jumal!" Aga Jeesus ütles talle: "Et sa mind oled näinud, siis usud sa; õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad".

Ja Jeesus tegi veel teistsuguseidki tunnustähti oma jüngrite ees, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse. Aga need siin on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord oli hullumajas ravil üks mees, kes uskus, et ta on viljatera. Arstid nägid temaga palju vaeva, ja lõpuks peale neli aastat kestnud teraapiat õnnestuski neil teda veenda, et ta on inimene ja mitte viljatera.

Mees lasti hullumajast välja, kuid peagi oli ta tagasi, hirmunud nagu ees, ning teatas arstidele, õudus silmis: "Seal väljas, seal on... kukk!" Arstid olid imestunud ja kinnitasid talle, et sa ju tead, et sa ei ole viljatera. "Mina tean küll," vastas mees, "aga ma ei tea, kas kukk seda ka teab!"

Armsad õed ja vennad, me usume teadvat, et me oleme head inimesed, head kristlased ja head usklikud. Aga siiski peaksime vahel endalt küsima, kas ikka Jumal seda ka teab. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord ühel jahedal varahommikul liinibussis ohkas üks naisterahvas äkki igatsevalt: "Ah, oma hinge annaks ma praegu tassi kohvi eest..." Seda kuuldes avas tema taga istuv härra oma portfelli, võttis sealt termose kuuma kohviga ning tassi, valas tassi täis ja ulatas prouale, öeldes: "Palun, siin on teie kohv - aga kus ja kuidas saaksin ma nüüd teie hinge sisse kasseerida?"

Ka meie, armsad õed ja vennad, võime vahel midagi öelda, mille puhul me ei eelda oma sõnade eest erilist vastutust. Nii tahtis apostel Toomaski ennekõike rõhutada, et Kristuse ülestõusmine on lihtsalt võimatu. Ta tahtis teisigi ärgitada mõistusele tulema, sest mitte keegi ei saa ju läbitorgatud südamega edasi elada! Kuid mida Toomas oli mõelnud ülekantud tähenduses, sai äkki reaalsuses võimalikuks - Toomas sai teha täpselt seda, mida oli nõudnud.

Kuid kas tundis Toomas Jeesuse haavu nähes tõesti ära oma ristilöödud Jumala? Nii nagu ta tunnistas: Minu Issand ja minu Jumal! Kindlasti ka seda, kuid ennekõike tundis ta ära iseenda, nii nagu ta enne oli oma meeleheitliku nõudmise sõnastanud: "Kui MINA ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane OMA sõrme naelte

asemesse ja OMA kätt tema külje sisse, siis MINA ei usu".

Asesõna "mina" kordub siin aina - see tähendab, ma ei taha ainult sellest kuulda, vaid tahan oma silmaga näha ja oma käega katsuda. Jeesus aga ütles talle: kuna sa mind näinud oled, siis sa usud... Toomas oli ju näinud Jeesuse imesid varemgi, isegi Laatsaruse ülesäratamist surnuist. Selleks kontekstis kõlavad Jeesuse sõnad etteheitena: millal tuleb järgmine kord, et sul on jälle imet vaja, et sa oma usku ei kaotaks. Õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad.

Sellest ajast on ligi kaks aastatuhandet möödunud, kuid ikka tahame meiegi vahel tõestust, et Jumal on olemas ka meie jaoks. Me paneme teda mõnikord lausa proovile: viskame mündiga kulli ja kirja, lööme piibli suvalisest kohast lahti, et oma usule tuge ja kinnitust saada. Ka meie tahame näha, otsime käegakatsutavat vastust, ühemõttelist väljapääsu oma teadmatuses.

Miks aga siis kutsutakse õndsaks neid, kes ei näe? Sest nägemine ja tunnetamine iseenesest ei anna mingit garantiid. Ka kurat ja deemonid tundsid ära, et Kristus on Jumala Poeg, aga see ei muutnud neis midagi paremuse poole. See tähendab, et ainuüksi nägemine ja tunnetamine ei ütle midagi selle kohta, kas meie surnuist ülestõusmine saab kord sündima õnnistuseks või hukatuseks.

"Usklik" olemine ei tähenda seega üksnes veendumust Jumala olemasolus. Selle, et me Jumalat usaldada võime, saab asetada väljaspoole kahtlust, kuid veel olulisem on küsida, kas me saame usaldada iseennast? Kas me oleme piisavalt paindlikud, et eluraskusi kohates end iga kord paanilisest hirmust ja meeleheitest välja rebida? Sest niisugused olukorrad, nagu Toomas tookord läbi elas, korduvad ka meie elus.

Usk on aga pime. Kui silmadest pime inimene saab maailmas orienteerumiseks kasutada oma kuulmist ja kompimismeelt, siis usupimedust ei saa teiste meeltega kompenseerida. Mingist piirist alates lõpeb igasugune loogika, kaovad kõik abivahendid - jääb ainult usk, see tähendab, puhas usaldus Jumala vastu.

Sellepärast, armsad õed ja vennad, kui me kohtame pettumusi, kui me ei saa hakkama või oleme läbi põlenud - just siis ei tohi me kaotada seda usaldust Jumala vastu. Sest temas suudame me leida taas ka iseenda. Aamen.